

Η ΑΓΙΑ ΓΟΡΓΟΝΙΑ.

Η Αγία Γοργονία, που η Εκκλησία μας γιορτάζει, στις 23 Φεβρουαρίου, γεννήθηκε στη Ναζιανζό της Καισάρειας. Ο πατέρας της ονομάζονταν Γρηγόριος και ήταν ειδωλολάτρης, αλλά πλούσιος γαιοκτήμονας και η μητέρα της Νόννα, που ήταν ευσεβής και ενάρετη Χριστιανή. Η ηλικία τους είχε προχωρήσει και η ατεκνία που ζούσαν, τους μαράζωνε, καθημερινά. Οι προσευχές της Νόννας, που συνέχεια εντεινόνταν, εισακούστηκαν από τον Αγαθό Θεό και τους χαρίζει, τρία παιδιά, τη Γοργονία, το Γρηγόριο το Θεολόγο και Μέγα Οικουμενικό Διδάσκαλο της Εκκλησίας μας και τον Καισάριο. Οι προσευχές, όμως, της ευσεβέστατης Χριστιανής Νόννας, δε σταμάτησαν με τη γέννηση των παιδιών, συνέχισε να

προσεύχεται πιο έντονα και ζητούσε επίμονα από τον Παντοδύναμο Θεό, να φωτίσει το σύζυγό της Γρηγόριο, να γίνει Χριστιανός. Ο Θεός, που άκουσε τις θερμές της προσευχές, φωτίζει το σύζυγό της, που μόνος του ζητά να Βαπτιστεί, για να γίνει Χριστιανός. Βαπτίστηκε από τους διερχόμενους Επισκόπους της περιοχής, που συμμετείχαν στην Οικουμενική Σύνοδο της Νίκαιας και τον ονόμασαν Γρηγόριο. Αργότερα, αναδείχτηκε και σε Επίσκοπο, στη γενέτειρά του Ναζιανζό. Μέσα σ' ένα τέτοιο Χριστιανικό περιβάλλον, έζησε και ανατράφηκε, η νεαρή Γοργονία, καλλιεργώντας και προοδεύοντας στις αρετές, που κληρονόμησε.

Έτσι, από νωρίς επιλέγει να παντρευτεί και πολύ γρήγορα ξεπέρασε στη σωφροσύνη, όλες τις γυναίκες της εποχής της. Για την ίδια δεν ίσχυσε το δίλλημα, ότι η αγαμία φέρνει τον άνθρωπο, πιο κοντά στο Θεό ή το αντίθετο, για το γάμο, γιατί πίστευε, ότι το καθένα από μόνο του, οδηγεί στο πουθενά. Πίστευε δηλαδή, ότι και στο γάμο και την αγαμία, ο νους είναι αυτός που κυβερνά και μας ενώνει με το Θεό ή μας χωρίζει. Η ζωή της, ήταν σύμφωνη με το Νόμο του Θεού και υπηρέτησε τον κόσμο και τη φύση, αφιερώνοντας τον εαυτό της, στο Θεό. Βάζει, σαν πρώτο της στόχο, να μεταστρέψει τον ειδωλολάτρη σύζυγό της, στη Χριστιανική Πίστη, καταβάλλοντας μεγάλη προσπάθεια, μέχρι που τα κατάφερε. Έτσι και οι δυο μαζί, άρχισαν, να αγωνίζονται, πραγματοποιώντας μεγάλα και θεάρεστα έργα. Φέρνουν στον κόσμο, πέντε παιδιά, διδάσκοντας σ' αυτά τις Χριστιανικές Αλήθειες, που την διδάξε, η μητέρα της, Νόννα. Μέσα σ' ένα τέτοιο Χριστιανικό περιβάλλον, επέλεξε να ζήσει, η Αγία Γοργονία.

Δίδει αμέσως, προτεραιότητα στην καλλιέργεια των αρετών της, με νηστείες, προσευχές και αγρυπνίες. Με σεμνότητα και ηρεμία, ζούσε στο σπίτι της, χωρίς να ενοχλεί και να ενοχλείται, από κανένα. Η μόνη της επικοινωνία ήταν τα αναξιοπαθούντα άτομα, που κατέφευγαν σ' αυτή και ζητούσαν, να τους δώσει κάποια λύση, στα προβλήματα, που τους βασάνιζαν. Με αξιοζήλευτη ευσέβεια, επισκέπτονταν την Εκκλησία και τα αφιερώματα που χάριζε, ήταν πλούσια. Όμως, πλούσια ήταν και η βοήθεια που προσέφερε στους πτωχούς, που φρόντιζε να τους ανακουφίσει, με την ελεημοσύνη. Για τον εαυτό της αδιαφορούσε και δεν ακολουθούσε τη συνήθεια των γυναικών, της εποχής της. Αρκούνταν στα λίγα και αναγκαία, για τον εαυτό της και την οικογένειά της. Ήθελε το σώμα της, να στολίζεται από αρετές και το πρόσωπο της κοκκίνιζε, όταν κάτι έβλεπε και ένιωθε ντροπή.

Έτσι, το σπίτι της, με το να είναι ανοιχτό σε όλους, γρήγορα γίνεται, η μάνα των ορφανών και ο προστάτης των χηρών. Όλα της τα υπάρχοντα, τα είχε κοινά με όλους, που έβλεπε, ότι είχαν ανάγκη. Φρόντιζε, την όποια ελεημοσύνη προσέφερε, να γίνεται κρυφά και να μη μαθαίνεται από τους ανθρώπους, γιατί γνώριζε, ότι μόνο ο Θεός, θέλει να την ξέρει και Αυτός μόνο, θέλει να τη βλέπει. Διάβαζε συνέχεια την Αγία Γραφή και τα δάκρυα στα μάτια της κυλούσαν ποτάμι, όσες ώρες προσεύχονταν. Μ' αυτό τον τρόπο κατάφερε να καλλιεργήσει τις αρετές της και να στολιστεί με ένα σπάνιο Χάρισμα, από το Σωτήρα μας Χριστό, να μπορεί να κάνει θαύματα.

Όταν, λοιπόν, σε κάποια χρονική στιγμή, βρέθηκε να κάθεται σε άμαξα, που την έσερναν ζώα, η άμαξα αναποδογύρισε και η Αγία Γοργονία, βρέθηκε κάτω στο έδαφος. Σύρθηκε από τα εξαγριωμένα ζώα σε μεγάλη απόσταση και όλο της το κορμί, γέμισε από πληγές, που έτρεχαν ποτάμι το αίμα. Εκείνοι, που την συνόδευαν, έδειχναν, να τα έχουν χαμένα. Μερικοί σιγοπιθύριζαν και έλεγαν, γιατί την Αγία αυτή γυναίκα την άφησε ο Θεός και έπαθε τέτοιο ατύχημα και άλλοι, ότι έπρεπε να καλέσουν κατεπειγόντως γιατρό, προκειμένου, να της προσφέρει, τη βοήθειά του. Μόλις, η Αγία Γοργονία, άκουσε, ότι θα καλέσουν γιατρό, τους παρακάλεσε να μην το κάνουν, γιατί η ίδια δεν ήθελε, ούτε στο πληγωμένο της σώμα

να ακουμπήσει, κανένα ανθρώπινο χέρι. Έτσι, τη θεραπεία της άφησε, στα χέρια του Θεού, που με θέρμη παρακάλεσε, να τη θεραπεύσει. Ο Θεός, που επέτρεψε να περάσει η Αγία, τέτοια περιπέτεια, με το δικό Του θαυματουργικό τρόπο, την έκαμε εντελώς καλά. Ο κόσμος, που συγκεντρώθηκε και είδε το γεγονός, άρχισε, να υμνεί και να δοξολογεί, το Θεό.

Σε κάποια άλλη χρονική στιγμή, η Αγία αρρώστησε, από κάποια παράξενη και ασυνήθιστη ασθένεια. Οι γιατροί, από τη μεριά τους, έδιδαν τη δική τους μάχη, να την κρατήσουν στη ζωή και να της θεραπεύσουν, την ασθένειά της. Η Αγία, καθηλωμένη στο κρεβάτι του πόνου, έβλεπε καθημερινά, να την εγκαταλείπουν οι δυνάμεις της. Πίστεψε, σε κάποια στιγμή, ότι ακολουθεί το δρόμο, που δεν έχει επιστροφή. Άρχισε, να προσεύχεται και να παρακαλεί με θέρμη, το Σωτήρα μας Χριστό, να τη θεραπεύσει. Ξαφνικά, ένιωσε να ανακτά, κάποιες δυνάμεις και σηκώνεται κρυφά και πηγαίνει στην Εκκλησία. Ακουμπά το κεφάλι της στην Αγία Τράπεζα και άρχισε, να προσεύχεται. Τα δάκρυα που έτρεχαν από τα μάτια της, της μούσκευαν το άρρωστο σώμα της, μέχρι, που την έκαναν καλά. Αυτή την αμοιβή, έλαβε η Αγία από τον Πανάγαθο Θεό, που είδε την Πίστη της και την υγεία της ψυχής της και την αντάμειψε και με τη σωματική υγεία.

Μ' αυτό το θεάρεστο τρόπο, φρόντισε να ζήσει η Αγία, καλλιεργώντας, τις σπάνιες αρετές της και τα πλούσια, πνευματικά της χαρίσματα. Κατάφερε, ακόμη, να κερδίσει ένα σπάνιο και ειδικό χάρισμα, που μόνο ελάχιστοι Άγιοι της Εκκλησία μας, το έχουν καταφέρει, να γνωρίζει, τη μέρα και την ώρα, που θα την επισκέπτονταν, ο θάνατος. Σε όλη της τη ζωή τον ποθούσε και τον προτιμούσε, γιατί θα την απάλλασσε, από τα γήινα και φθαρτά, αυτού του φθαρτού κόσμου. Ο στόχος της ήταν, να κερδίσει τα Ουράνια και να εξασφαλίσει, όσο γίνεται, πιο γρήγορα, μια αιώνια ζωή, κοντά στο Σωτήρα μας Χριστό.

Συνεχίζει, έτσι, τις αγρυπνίες και τις προσευχές, προκειμένου, να προετοιμάσει καλύτερα τον εαυτό της, όταν ο θάνατος, θα την επισκέπτονταν. Όμως, οι συνεχόμενες αϋπνίες, εξασθένησαν το ήδη ασθενικό της κορμί. Σε κάποια απ' αυτές, δεν άντεξε και αποκοιμήθηκε. Σε όραμα που είδε, ο Αγαθός Θεός της αποκαλύπτει, τη μέρα και την ώρα, που θα έφευγε από την παρούσα ζωή. Κατάλαβε, ότι η ώρα και η στιγμή, έχει πλησιάσει. Μια ακόμη αρρώστια, τη ρίχνει στο κρεβάτι, του πόνου. Τα παιδιά της και ο σύζυγος της, βρίσκονταν συνέχεια, στο προσκέφαλό της, φροντίζοντας την, κατάλληλα. Η Αγία, τους δίδει τις τελευταίες της συμβουλές και έκλεισε τα μάτια της οριστικά. Η Αγία της Ψυχής πέταξε στα Ουράνια και βρέθηκε κοντά στο Ουράνιο Θρόνο, του Θεού. Ήταν, στις 23 Φεβρουαρίου του 370 μ.Χ. και τη μέρα αυτή γιορτάζεται, από την Εκκλησία μας, σε μικρή σχετικά ηλικία και πάντως, όχι γριά.

ΠΗΓΕΣ:

1. Θρησκευτική και Ηθική Εγκυκλοπαίδεια.
2. Εκδόσεις, Ορθόδοξου Τύπου, « Η ΑΓΙΑ ΓΟΡΓΟΝΙΑ» Χαραλάμπους Δ. Βασιλοπούλου.

Η Αγία Γοργονία

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος
Κυριακή, 27 Ιανουάριος 2013 05:14 - Τελευταία Ενημέρωση Κυριακή, 27 Ιανουάριος 2013 05:27

Το βίο της Αγίας Γοργονίας, τον αφιερώνω, στην εγγονή μου Μαρκέλλα και στους γονείς της, να προστατεύει τη ζωή τους, η Χάρη της.

Σπηλι, Ιανουάριος 2013.
Σταυριανάκης Κωνσταντίνος του Βασιλείου.
Θεολόγος, πρώην Διευθυντής, Γενικού Λυκείου Σπηλίου.

{JComments ON}